

Lisa ja kaulakoru

Olipa kerran tyttö nimeltään Lisa. Hänellä oli silmät niin kuin yön tähtitaivas, ja tukka pitkä sekä kihara. Lisa asui hänen äitiin kanssa. Lisa ja hänen äiti asuivat pienessä talossa kaupungin reunalla. Hänen äidillä oli paljon töitä, ja siksi hänellä ei ollut paljon aikaa Lisalle. Se ei haitanut Lisaa kovinkaan paljon koska hän meni mummunsa luokse melkein joka päivä. Aina kun Lisa meni mummunsa luokse, hän sai paljon karkkia, leivoksia ja paljon teetä. Lisa ja hänen mummu rakastivat juoda teetä mummun kauniissa puutarhassa. Silloin kun he eivät juoneet teetä ja syöneet leivoksia, he hoitivat puutarhaa. Vaikka Lisan mummu oli niin vanha, jaksoi hän silti hoitaa puutarhaa ihan yhtä hyvin niin kuin nuorena.

Yhtenä päivänä Lisan äiti kertoi, että hänen pitää mennä tärkeälle työmatkalle kahdeksi kuukaudeksi, mutta että Lisa voisi tulla mukaan. Äiti hämmentyi, kun sai kuulla, että Lisa ei halua tulla mukaan, mutta silti alkoi pakata heti laukkuaan. Seuravana päivänä Lisa otti laukkunsa ja lähti mummun luokse. Sinne saapuessaan hän pettyi koska ulkona satoi kaatamalla ja he eivät voineet juoda teetä puutarhassa. Keittiössä ei ollut yhtään niin kivaa juoda teetä, kuin Mummun kauniissa puutarhassa. Mummu sanoi, että uutiset alkaa ja että Lisa voisi katsoa niitä hänen kanssaan. Lisa ei ollut siitä niin innoissaan, mutta hänellä ei ollut mitään muuta tekemistä. Uutisissa sanotin, että aikoi sataa monta viikkoa, ja että talvi alkoi tulla. Lisa pettyi kovin ja meni heti nukkumaan. Lisa sanoi hyvää yötä mummulle ja meni vierashuoneeseen. Hän makasi pehmeän sängyn päälle ja odotti, että joku tulisi laulamaan, hänelle. Hän odotti niin pitkään, että lopulta nukahti.

Seuraavana päivänä mummu ja Lisa alkoivat siivota mummun vanhassa varastossa. Mummu sanoi, että hänellä ei ollut leikkikaluja, mutta ehkä he voisivat siivota varaston ja ehkä löytää Lisan äidin vanhoja leikkikaluja. He etsivät monesta laatikosta ja lopulta he löysivät Lisan äidin vanhat leikkikalut. Lisa avasi laatikon varovasti. Hän löysi kauniin nukken sekä nukken vaateita, palikoita, lautapelejä ja monia muita vanhoja leluja. Juuri kun hän aikoi sulkea laatikon, hän huomasi siellä kuvan hänen äidin perheestä. Lisa otti sen varovasti laatikosta, kuvassa oli Jouluaatto ja kaikki näyttivät tosi iloisia. Lisa aikoi laittaa kuvan pois, kun hän huomasi kuvan takana jotain. Hän käänsi sitä ja näki kultakorun, jossa roikkui pieni kultasydän. Lisa näytti korua mummulle, joka kertoi, että se oli Lisan äidin kaulakoru, jonka hän oli saanut isältään. Mummu oli luullut, että koru oli mennyt hukkaan. Isän kuoltua, Lisan äiti oli ollut kovin surullinen, koska ei ollut löytänyt isänsä antamaa kultakoru, jonka hän halusi pitää muistona isästään.

Lisa alkoi itkeä koska mummun kertoma tarina oli ollut niin surullinen. Lisalle tuli hirveä ikävä äitiä ja hän alkoi miettiä, kuinka paljon äiti oli hänen kanssaan, vaikka äidillä oli myös paljon töitä. Lisa ei vaan ollut huomannut sitä.

Illalla, kuin mummu oli nukahtanut tv:n ääreen, niin Lisa hiipi hiljaa mummun vanhalle tietokoneelle. Hän halusi katsoa internetistä, kuinka paljon lentoliput maksoivat. Sen jälkeen hän otti kaikki säästämänsä rahat, ja laittoi ne lattialle. Lisa alkoi laskea rahoja. Ja näytti sille, että ne riittivät juuri matkalle Saksaan äidin luokse!

Seuravana päivänä hän heräsi viideltä aamulla, ennen kuin hänen mummu heräsi. Lisa puki päälle ja laittoi kultakoru kaulaan. Hän meni keittiöön ja laittoi leipiä, teetä, karkkia, hedelmiä, jogurttia ja keksejä eväiksi reppuunsa ja kaikki tarvittavat vaateet. Juuri kun hän aikoi lähteä, hän ajatteli, että hän ei voi mennä ilman että mummu tietää asiasta. Hän meni keittiöön ja otti kynän ja paperin. Hän kirjoitti lapulle:” Menen äidin luokse. Terveisin Lisa” ja

laittoi lapun mummun yöpöydälle. Sitten hän otti pyöränsä ja pyöräili niin nopeasti kuin pystyi, jotta ei myöhästyisi bussista. Bussiasemalla hän laittoi pyörän talon taakse ja toivoi että sitä ei varasteta sieltä. Sitten hän kuuli bussi tulevan ja meni sen kyytiin. Bussissa Lisa otti esille teetä ja keksejä. Bussin saavuttua perillä, hän oli melkein syönyt koko keksipaketin. Lisa otti laukkunsa ja poistui bussista ja meni lentoaseman sisään. Hän kysyi lentoaseman virkailijalta, minne hänen piti mennä, koska hän ei ollut koskaan matkustanut lentokoneella. Virkailija kertoi hänelle, että hänen pitää mennä ostamaan lippu ja mennä turvatarkastukseen. Kun hän oli ostanut lipun ja selvittänyt turvatarkastuksesta, piti mennä odottamaan oikealle portille. Lopulta hän löysi oikean portin ja istui alas odottamaan. Lisa ei tiennyt mitä tehdä, koska hänen piti odottaa kaksi tuntia. Ensin hän vaan odotti tuolissaan, mutta lopulta hän meni ostamaan jäätelöä. Lisa maksoi sen eurolla, jonka hän löysi Bussista. Se oli suklaa- ja vadelmajäätelö, jossa oli mansikka strösseliä. Vähän ajan päästä lentokone tuli ja Lisa meni sen kyytiin. Lisan vieressä istui kiinalainen mies, ja äiti jolla oli vauva. Lisa halusi nukkua, mutta se oli mahdotonta koska vauva itki koko ajan ja kiinalainen mies puhui koko ajan puhelimesta. Lopulta he nukahtivat ja niin Lisakin pystyi nukkua. Seuraavan kerran kun Lisa heräsi, oli lentokone jo melkein perillä. Lisa joi vähän vettä ja söi vähän leipää. Kun lentokone oli laskeutunut, Lisa meni lentoaseman ulkopuolelle ja katsoi ympärilleen. Hän mietti missä hänen äitinsä olisi ja muisti, että äiti on tänään Berliinin keskustassa, antamassa tutkijoilla jotain tekniikan palkintoa. Hän katsoi karttaa ja alkoi suunnistaa keskustaan. Lisa tuli jonkun ison talon eteen ja ajatteli, että tämä se on. Hän avasi isot ovet, joissa oli kultakoristeita ja tuli isoon huoneeseen, jossa oli paljon ihmisiä. Kaikilla oli tosi hienot vaatteet, ja silloin hän näki äitinsä seisomassa ison lavan päällä. Lisa juoksi lavalle ja hyppäsi äidin syliin. Lisan äiti ihmetteli mitä hän teki siellä, mutta ei sanonut mitään. Lisa katsoi äitiään ja kertoi, että vasta nyt hän oli huomannut, että äidillä oli paljon töitä ja silti hän teki tosi paljon asioita Lisan kanssa. Lisa halusi äitiään ja näytti sitten kaulakorua. Äiti alkoi itkeä ja kiitti Lisaa siitä, että hän oli löytänyt korun. Sitä lähtien Lisa ja hänen äitinsä elivät iloisena loppuikänsä.